

Договори за „възлагане на изработване на произведение“

Издатели от САЩ или европейски издатели, които се опитват да „внесат“ чужди модели на договори, които смятат за по-удобни, могат да се изкушат да предложат на преводачите договори за „възлагане на изработване на произведение“.

Според Закона за авторското право на САЩ ако дадена работа е извършена при условия на „наемен труд“, лицето (физическо или юридическо), за което е изготвено произведението, а не действителният създател, се приема за законен автор и първоначален носител на авторското право. В някои страни това е известно като „корпоративно авторство“.

Раздел 101 от Закона за авторското право (дъл 17 от Кодекса на САЩ) дефинира „работата, извършена при условия на наемен труд“, като: (1) работа, извършена от служител в рамките на трудовия му договор; или (2) **специално поръчана или възложена работа, която да се използва** като принос към колективен труд, като част от филм или друго аудиовизуално произведение, **като превод**, като допълнителна работа, като съставителство, като учебен текст, като тест, като отговори на тест или като атлас, **ако страните са се договорили изрично в подписан от тях писмен документ, че работата ще се приема като извършена в условия на наемен труд.**

При договорите за „наемен труд“ преводачите нямат никакви права върху труда си (тъй като изобщо не се приемат за негови автори).

Това е различно от съществуващите в някои европейски страни разпоредби, според които за произведения, създадени от служител в рамките на служебните му задължения, икономическите права принадлежат на работодателя, както и от други подобни разпоредби, защото: 1) служителите са винаги признати като действителните автори и запазват неимуществените си права, и 2) тези разпоредби не се отнасят за работещите на свободна практика.

Договорите за „възлагане на изработване на произведение“ са в противоречие с Бернската конвенция и с повечето (ако не и с всички) закони за авторското право на европейските страни. Следователно те трябва да бъдат твърдо отхвърляни, както следва да се постъпва и с всякакви видове договори, „внесени“ в страна, без да зачитат нейните стандарти и закони.

Като пример за споразумение за превод на принципа на договорите за „наемен труд“ може да се посочи стандартният договор на Babelcube, в който е посочено:

***11) Собственост:** Съгласно ограниченията на правата за производство на преведени книги по-горе и правата за разпространение, предоставени от притежателя на авторските права [притежател на авторските права = лицето, написало оригиналния текст] на Babelcube, притежателят на авторските права си запазва всички права и ползи върху и от книгата и преведената книга, включително авторското право върху книгата и авторското право върху преведената книга. Преводачът се съгласява, че преведената книга е произведение, изработено при условията на „наемен труд“ в пълния смисъл на приложимото законодателство, като всички авторски права върху преведената книга са на притежателя на правата. Доколкото преведената*

книга не представлява произведение, създадено при условията на „наемен труд” според приложимото право, преводачът предоставя на притежателя на правата всички права и ползи, както и всички права върху интелектуалната собственост, които може да притежава преводачът, включително – но не само – всички авторски права или права върху авторството (вкл. немуществени права) върху преведената книга. Преводачът се съгласява да подготви цялата обосновано поискана документация за доказване на ползите и правата върху собствеността на притежателя на правата.